

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

संछाद्यमानं समरेद्रोणं दृष्ट्वा महारथं ॥ चुक्रुशुः पांडवाराजन्वस्त्राणि दुधुवुश्च ह ॥ १३ ॥ वृकस्तु परमक्रुद्धो द्रोणं पृथ्यास्तनांतरे ॥ विव्याध बलवान् राजंस्तदद्भुत
मिवाभवत् ॥ १४ ॥ द्रोणस्तु शरवर्षेण संछाद्यमानो महारथः ॥ वेगं चक्रे महावेगः क्रोधादुद्धृत्य चक्षुषी ॥ १५ ॥ ततः सत्यजितश्चापं छित्त्वा द्रोणो वृकस्य च ॥ ष
ड्भिः ससूतं सहयं शरैर्द्रोणो वधीदृक् ॥ १६ ॥ अथान्यद्दुनुरादाय सत्यजिद्वेगवत्तरं ॥ साश्वं ससूतं विशिखैर्द्रोणं विव्याध सध्वजं ॥ १७ ॥ सतन्ममृषे द्रोणः पांचा
ल्येनादितो मृधे ॥ ततस्तस्य विनाशाय सत्वरं व्यसृजच्छरान् ॥ १८ ॥ हयान् ध्वजं धनुर्मुष्टिमुभौ च पार्णिसारथी ॥ अवाकिरत्ततो द्रोणः शरवर्षैः सहस्रशः ॥ १९ ॥
तथा संछिद्यमानेषु कार्मुकेषु पुनः पुनः ॥ पांचाल्यः परमास्त्रज्ञः शोणाश्वं समयोधयत् ॥ २० ॥ ससत्यजितमालोक्य तथोदीर्णं महाहवे ॥ अर्धचंद्रेण चिच्छेद शि
रस्तस्य महात्मनः ॥ २१ ॥ तस्मिन्हृते महामात्रे पंचालानां महारथे ॥ अपायाज्जवनैरश्वैर्द्रोणा त्रस्तो युधिष्ठिरः ॥ २२ ॥ पंचालाः केकयामत्स्याश्चेदिकारूपको
सलाः ॥ युधिष्ठिरमभौ प्संतो दृष्ट्वा द्रोणमुपाद्रवन् ॥ २३ ॥ ततो युधिष्ठिरं प्रेप्सुराचार्यः शत्रुपूगहा ॥ व्यध मत्तान्यनीकानि तूलराशिमिवानलः ॥ २४ ॥ निर्दहंत मनी
कानि तानि तानि पुनः पुनः ॥ द्रोणं मत्स्यादवरजः शतानीकोभ्यवर्तत ॥ २५ ॥ सूर्यरश्मिप्रतीकाशैः कर्मरपरिमार्जितैः ॥ षड्भिः ससूतं सहयं द्रोणं विध्वाऽनदद्भुतं ॥
॥ २६ ॥ क्रूराय कर्मणे युक्तश्चिकीर्षुः कर्मदुष्करं ॥ अवाकिरच्छरशतैर्भारद्वाजं महारथं ॥ २७ ॥ तस्य नानदतो द्रोणः शिरः कायात्सकुंडलं ॥ क्षुरेणापाहरत्तूर्णं त
तो मत्स्याः प्रदुद्रुवुः ॥ २८ ॥ मत्स्यान् जित्वाऽजयच्चेदीन् करूपान् केकयानपि ॥ पंचालान् संजयान् पांडून् भारद्वाजपुनः पुनः ॥ २९ ॥ तंदहंत मनीकानि क्रुद्धम
ग्नि यथावनं ॥ दृष्ट्वा रुक्मरथं वीरं समकंपंतं संजयाः ॥ ३० ॥ उत्तमं त्याददानस्य धनुरस्याशुकारिणः ॥ ज्याघोषो निघ्नतो मित्रान् दिक्षु सर्वासु शुश्रुवे ॥ ३१ ॥ ना
गान् श्वान् पदातींश्चरथिनो गजसादिनः ॥ रौद्राहस्तवतामुक्ताः प्रमथंति स्म सायकाः ॥ ३२ ॥ नानद्यमानः पर्जन्यो मिश्रवातो हिमात्यये ॥ अश्मवर्षमिवावर्ष
न्यरेषां भयमादधत् ॥ ३३ ॥ सर्वादिशः समचरत्सैन्यं विक्षोभयन्निव ॥ बलीशूरो महेष्वा सो मित्राणामभयंकरः ॥ ३४ ॥ तस्य विद्युदिवाभ्रेषु चापहेमपरिष्कृतं ॥
दिक्षु सर्वासु पश्यामो द्रोणस्यामिततेजसः ॥ ३५ ॥ शोभमानां ध्वजे चास्य वेदी मद्राक्ष्मभारत ॥ हिमवच्छिखराकारां चरतः संयुगेभृशं ॥ ३६ ॥ द्रोणस्तु पांडवा
नीके चकार कदनं महत् ॥ यथा दैत्यगणे विष्णुः सुरासुरनमस्कृतः ॥ ३७ ॥